

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.372/2011/18. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év november hó 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év szeptember hó 23. napján kelt 9.B.1223/2010/95. számú ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

A cselekmények megjelölésénél a rendbeliségre utalást, valamint az I.r. és a II.r. vádlott vonatkozásában a részbeni kísérleti szakaszra történő utalást mellőzi.

A vádlottak I. tényállási pontban rögzített cselekményének megnevezése helyesen: visszaélés kábítószerrel büntette, minősítése az I.r., a II.r., a III.r. vádlott vonatkozásában a Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés. a IV.r. vádlott esetében a Btk.282/C.§ (2) bekezdés III. fordulat, (4) bekezdés II. fordulat.

A IV.r. vádlott fogyasztói típusú cselekményének helyes megnevezése visszaélés kábítószerrel vétsége, a V.r. vádlott cselekményének megnevezése helyesen visszaélés kábítószerrel büntette előkészülete.

A II.r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet visszaélés kábítószerrel vétsége miatt bűnösséget megállapító rendelkezését hatályon kívül helyezi és visszaélés kábítószerrel vétsége (Btk.282.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés a./ pont) miatt indított büntetőeljárást megszünteti. A II.r. vádlott büntetésének halmazati jellegére történő utalást mellőzi.

Az I.r. vádlott főbüntetését 7 (hét) év fegyházbüntetésre, a II.r. vádlott főbüntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre enyhíti.

A IV.r. vádlott szabadságvesztés büntetése végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Az V.r. vádlottat megrovásban részesíti.

A II.r. vádlottat 43.000 (Negyvenháromezer) forint vagyonekobzásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A III.r. vádlott és az V.r. vádlott lakóhelyét pontosítja.

Az I.r. és a II.r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a III.r. vádlott 16.840 (Tizenhatezer-nyolcszáznegyven) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az I.r. vádlott vonatkozásában 13.600 (Tizenháromezer-hatszáz) forint, a II.r. vádlott vonatkozásában 15.240 (Tizenötezer-kettőszáznegyven) forint, a IV.r. vádlott vonatkozásában 16.840 (Tizenhatezer-nyolcszáznegyven) forint, míg az V.r. vádlott vonatkozásában 16.840 (Tizenhatezer-nyolcszáznegyven) forint, összesen 62.520,- (Hatvankettőezer-ötszázhusz) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Az ítélet ellen II.r. vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye a Kúriához.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember hó 23. napján kihirdetett 9.B.1223/2010/95. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntetében - mely részben kísérlet -, mint társtetteseket, a III.r. és az IV.r. vádlottakat kábítószerrel visszaélés büntette kísérletében mint társtetteseket, mely cselekmény I-II-III.r. vádlottak esetében a Btk.282/A.§ (1) és (3) bekezdése szerint, IV.r. vádlott vonatkozásában a Btk.282/C.§ (2) bekezdés (4) bekezdés II. fordulata szerint minősül. A II.r. és a IV.r. vádlott bűnösségét kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk.282.§ (1) és (5) bekezdés a.) pont) is, míg az V.r. vádlott bűnösségét a Btk.282/A.§ (4) bekezdés b.) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette előkészületében megállapította. Ezért az I.r. vádlottat mint visszaesőt halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat mint visszaesőt halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, a III.r. vádlottat 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, az IV.r. vádlottat halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 3 év fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, a V.r. vádlottat 50 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

Az I.r. vádlott vonatkozásában az Egri Városi Bíróság 2.B.652/2003/3. számú ítéletével kiszabott 10 év 6 hó fegyházbüntetésből engedélyezett, a II.r. vádlott tekintetében az Egri Városi Bíróság 16.Fk.1174/200/7. számú ítéletével kiszabott 1 év 7 hónap börtönbüntetésből, a IV.r. vádlott esetében az Egri Városi Bíróság 16.Bk.3676/2005/2. számú ítéletével megállapított 2 év 11 hónap börtönbüntetésből engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette, ezen vádlottak esetében megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók. A III.r. vádlott tekintetében úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés fele része letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A III.r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége (Btk.282.§ (1)(5) bekezdés a.) pontja) vádjá alól felmentette.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban, házi őrizetben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelek jogi sorsáról, a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r., a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak terhére a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést.

Az I.r., a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlottak és védőik enyhítésért, míg a V.r. vádlott és védője felmentésért fellebbezett.

A III.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezés jogerőre emelkedett.

A Fellebbviteli Főügyészség BF.813/2010. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, bejelentette a nyilvános ülésen részvételi szándékát.

A védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. Helyes tényállást állapított meg mérlegeléssel, indokát adta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el. Megalapozottan következtetett a vádlottak bűnösségére. A cselekmények minősítése törvényes. A büntetés kiszabást befolyásoló tényezőket helyesen tárta fel, azokat azonban nem a súlyuknak megfelelően értékelte, túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. A kiszabott büntetések nem tetтарыnyosak, sértik a belső arányosság elvét, eltúlzottan enyhék, nem igazodnak a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához, a nagyszámú súlyosító körülményhez sem. Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a törvény kötelező rendelkezése ellenére II.r. vádlottal szemben nem alkalmazott vagyonekobzást a kábítószer értékesítéséből befolyt összegre. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét I.,II.,III.,IV.r. vádlottak vonatkozásában változtassa meg, a vádlottak fő- és mellékbüntetését súlyosítsa, III.r. vádlottal szemben alkalmazzon vagyonekobzást, egyebekben hagyja helyben.

A III.r. vádlott 2012. március hó 1. napján az ítéltáblára érkezett beadványában a büntetése enyhítését, annak felfüggesztését kérte. Ennek indokaként azt adta elő, hogy a nyomozás során együttműködő gyanúsított magatartást tanúsított, teljes tényfeltáró vallomást tett magára és társaira. Megvilágította cselekménye motivációját, szorult helyzetben volt, tartozott I.r. vádlott felé, két kiskorú gyermekről kellett gondoskodnia. az I.r. vádlott megfenyegette, ha a tartozást nem adja meg, feleségét és gyermekeit nyomorékká veri, a másik lehetőség a kábítószer behozatala mintának saját fogyasztásra. Erre az esetre azt ígérte, a tartozással többé nem zaklatja. Mivel féltette saját és családja testi épségét, és mert az I.r. vádlottat igen agresszív embernek ismerte meg, elvállalta a cselekményt. A kényszert és fenyegetést az I.r. vádlott az eljárás egyetlen szakaszában sem cáfolta. Az ügyészi indítvány nyilvánvaló elírást tartalmaz a vele szemben alkalmazandó vagyonekobzást illetően. Élete legrosszabb döntését hozta meg, amikor a cselekményt elvállalta, a Btk.22.§ c.) pontja és 26.§-a alkalmazását kérte.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta, a vagyonekobzást a III.r. vádlott tekintetében kérte alkalmazni.

A II.r. vádlott a függőségre vonatkozóan orvosszakértői vélemény beszerzését kérte.

A IV.r. vádlott bejelentette, hogy 2012-ben nehézgépkezelői és raktárkezelői végzettséget szerzett. Nősülni készül, életvitelét rendezte.

I.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és minősítést nem támadta, csupán a büntetéskiszabás körében irányadó körülményekkel foglalkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy az I.r. vádlott beismerő vallomást tett a kábítószer behozatalával kapcsolatosan, megbánta tettét. A cselekményben strómanként vett részt, nem ő volt a végállomás. Múltánosabb joghátrány alkalmazására látott lehetőséget, a büntetés enyhítését indítványozta.

II.r. vádlott védője a tényállást és minősítést nem vitatva arra hívta fel a figyelmet, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem felel meg a belső arányosság követelményének. A cselekmény megszervezője I.r. vádlott volt, ő mozgatta a szálakat, ezért II.r. vádlott büntetésében ki kell fejeződnie, hogy szerepe kisebb volt. A büntetés enyhítésére látott lehetőséget. A nyomozó hatóság munkáját kritikával illette, illetve sérelmezte azt, hogy nem került felderítésre, hogy a behozott kábítószer hová került volna, hogyan jutott volna el a fogyasztókhoz, miként az sem, hogy Hollandiában kitől, mennyiért, ki által került megvásárlásra. A személyi kör pontosabb meghatározása nélkül véleménye szerint a büntetés kiszabása sem lehet arányos.

III.r. vádlott védője a tényállást megalapozottnak, a minősítést helyesnek tartotta. Felhívta a figyelmet a III.r. vádlott együttműködő magatartására, a tényállás megállapítását lehetővé tevő vallomására, mellyel önmagát is terhelte. Elismerte, hogy az elsőfokú bíróság ezen attitűdöt honorálta a büntetés kiszabása során, további enyhítésre látott lehetőséget.

IV.r. vádlott védője a tényállást és minősítést szintén nem vitatva azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés mértékének megállapítása során szem elől tévesztette, hogy a vádlottak által behozott kábítószer mennyisége a jelentős érték alsó határát alig haladja meg, mely enyhítő körülmény, és amelynek a büntetésben kifejezésre kell jutnia. A törvényhozó által megállapított igen tág büntetési keret módot ad ennek megjelenítésére.

V.r. vádlott sérelmezte az elsőfokú bíróság tényállás megállapító tevékenységét is. Álláspontja szerint a bizonyítékokból nem volt megállapítható, hogy V.r. vádlott vádlott-társaival megállapodott volna bűncselekmény elkövetésében, sőt ezt hárította. Egyetlen lehallgatott telefonbeszélgetés anyaga állt rendelkezésre, melyből előkészületi cselekménye V.r. vádlottnak nem állapítható meg, a vádlott-társak lehallgatott beszélgetései sem támasztják alá az előkészületet, ezen túl a III.r. vádlott az V.r. vádlott terhelő nyilatkozata nem volt következetes, azt tárgyalási szakban vissza is vonta. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem abban a körben, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el,

V.r. vádlott nyilatkozatát miért vetette el. Elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentésre tett indítványt, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Az utolsó szó jogán a vádlottak csatlakoztak a védők által elmondottakhoz, II.r. vádlott megbánásának adott hangot.

A másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbíráta.

Ennek során az elsőfokú bíróság részéről egyetlen eljárási szabálysértést észlelt, a tanú írásbeli vallomásának elfogadását, ennek következményeként írásbeli és nyomozati szakaszban tett vallomásának bizonyítékok közötti értékelését.

A Be.85.§ (5) bekezdése szerint a bíróság engedélyezheti, hogy a tanú vallomását írásban tegye meg. Ebben az esetben a tanú vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. A (6) bekezdés szerint az írásbeli vallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg.

A Be.84.§-a és 85.§ (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy amennyiben a tanú figyelmeztetése nem történt meg, vagy az arra adott válasz nem kerül rögzítésre. a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

A tanú a számára engedélyezett írásbeli vallomást számítógéppel írta, kézzel aláírta, az aláírás tőle származását tanúk sem hitelesítették. Nem derül ki, hogy azt a vallomástétel akadályainak közlése, a bíróság figyelmeztetése megismerése után tette, azt megértette, érdektelen-e, a hamis tanúzás következményeire történő figyelmeztetést megértette-e. Tartalma ellentétes nyomozati nyilatkozatával. Sem az alaki hiba, sem a tartalmi ellentmondás nem ösztönözte az elsőfokú bíróságot megidőzésére, figyelmeztetésére, arra adott válasza jegyzőkönyvezésére, nyomozati nyilatkozata elé tárására, az ellentmondás feloldására. Mindezért írásbeli tanúvallomása és nyomozati nyilatkozata bizonyítékként nem értékelhető. Tekintettel arra, hogy a tanú másodfokú eljárásban történő kihallgatása az eljárás elhúzódását eredményezte volna, és mert a természetes egység körébe tartozó a II.r. vádlott által kereskedéssel elkövetett cselekmények megítélését a III/a. tényállási pontban rögzítettek nem befolyásolták, a másodfokú bíróság a III/a. tényállási pontban írtakra vonatkozó további bizonyítást mellőzte, az ott rögzített tényeket a tényállásból kirekesztette. (Be 306.§)

Egyebekben az elsőfokú bíróság minden eljárási szabályt megtartott, törvényes volt a vádlottak és tanúk figyelmeztetése, azok jegyzőkönyvezése, a releváns okirati bizonyítékok, szakvélemények eljárás anyagává tétele is megtörtént.

Eleget tett az elsőfokú bíróság a tényállás teljes felderítésére vonatkozó kötelezettségének is. A II.r. vádlott vonatkozásában a kábítószer-függőség

kérdésében készült szakvélemény, ennek megállapítását az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette is.

A megállapított tényállás azonban a személyi részt és egyetlen ponton a történeti tényállást illetően kiegészítésre szorul az iratok alapján és a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján. A történeti tényállás egyebekben teljes, irathű, téves logikai következtetést nem tartalmaz.

A tényállás személyi része kiegészítendő az alábbiakkal:

A II.r. vádlott felesége rákos megbetegedésben szenved.

Az Egri Városi Bíróság a 2011. december hó 6. napján jogerős 3.B. 106/2011/13. számú ítéletével a 2011. január hó 26. napján elkövetett büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Jelenleg büntetőeljárás folyik ellene Heves megyében több rendbeli lopás, egyedi azonosító jel megghamisítása, jármű önkényes elvételének büntette miatt (megalapozott gyanú közlése: 2011. február 11.) A cselekmények elkövetési ideje jelen ügyben elbírált cselekmény utáni.

A III.r. vádlott ellen az alábbi büntetőeljárások vannak folyamatban:

A Füzesabonyi Rendőrkapitányságon ittas járművezetés vétsége miatt 2010. július 14. napján indult ellene eljárás.

A Heves Megyei Rendőrkapitányság 2011. április hó 28. napján közölte a megalapozott gyanút sikkasztás büntette miatt, mely cselekmény elkövetési ideje 2009. november 24.

A Budapesti IX. kerületi Rendőrkapitányság 2011. március hó 10. napján közölte vele csalás büntette miatt a megalapozott gyanút a 2010. augusztus hó 12. napján elkövetett cselekmény miatt.

A Miskolci Rendőrkapitányság sikkasztás büntette miatt indított nyomozást 2011. április hó 28. napján a 2009. november hó 24. napján elkövetett cselekmény miatt.

Az Egri Nyomozó Ügyészség büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette miatt nyomoz vele szemben.(megalapozott gyanú közlése: 2010. december hó 1., elkövetési idő: 2010. április hó 26.)

Jelenleg a Gyöngyösi Városi Bíróság előtt folyamatban lévő ügyben van előzetes letartóztatásban a 2009-2010 években elkövetett 31 rb. csalás büntette miatt.

A IV.r. vádlott esetében az 1. alatt jelzett, korábban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását utóbb a 3. alatt jelzett ítélettel rendelte el a bíróság. A 2. alatt írt elítélés kábítószerrel visszaélés vétsége miatt is történt, mely megalapozza a terhelt különös visszaesői minőségét.

IV.r. vádlott 2012-ben nehézgépkedelői és raktárkedelői végzettséget szerzett. (bemutatott diplomák alapján rögzítve)

A vádlottak elmeállapotával kapcsolatos, valamint a IV.r. vádlott kábítószer függőségével kapcsolatos, az ítélet 11. oldal 4-5. bekezdésében foglalt megállapításokat a másodfokú bíróság a személyi részbe átemeli.

A történeti tényállás III/a. részét a Fővárosi Ítéltábla a fentebb írt eljárási hiba miatt a Be.306.§-a alapján kirekeszti.

A III/d.) tényállás pont után rögzíti, hogy a II.r. vádlott a kereskedelmi tevékenység révén 43.000 forint haszonra tett szert.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékmérlegelő tevékenységével a másodfokú bíróság egyetértett. Nem osztotta II.r. vádlott védője álláspontját, mely szerint a nyomozó hatóság nem tett meg minden tőle telhetőt a teljes láncolat felkutatására. A terheltek kapcsolatait ellenőrizte, tanú2. felkutatása is megtörtént, mely nem vezetett eredményre. Ellenőrzésre kerültek a híváslisták, melyek alapján a vádlottakon kívüli személyek is gyanúsítottai pozícióba kerültek, mint pl. tanú3., tanú4., akik jelen eljárásban már tanúkként szerepeltek, mert a nyomozóhatóság ügyüket elkülönítette.

Nem fog helyt V.r. vádlott védője azon hivatkozást sem, hogy az V.r. vádlott előkészületi cselekménye megalapozatlanul került megállapításra. Az elsőfokú bíróság számot adott arról, hogy e vonatkozásban a III.r. vádlott azon nyomozati nyilatkozatait fogadta el, amellyel terhelte V.r. vádlottat. Számot adott arról is, hogy a III.r. vádlott tárgyaláson tett visszavonó nyilatkozatát nem fogadta el. A III.r. vádlott nyomozati terhelő vallomását megerősítette a lehallgatott telefonbeszélgetés tartalma is, illetve a vádlott-társak lehallgatott beszélgetése. Ezen bizonyítékok egybevetése alapján pedig helyesen vont le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy V.r. vádlott a cselekmény elkövetésében vádlott-társaival megállapodott, majd attól utóbb elállt.

A bizonyítékok felsorolásából a másodfokú bíróság tanú vallomását kirekesztette. (ítélet 22. oldal 2. bekezdése).

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.352.§ (2) bekezdése alapján kiegészített tényállást alapul véve bírálta felül.

A cselekmények minősítése minden tekintetben törvényes, ugyanakkor a megnevezés nem feleltethető meg a Btk. különös részében írt cselekmény megnevezésekkel, a Be.258.§ (2) bekezdés d.) pontjában írtakkal sem egyeztethető össze maradéktalanul, ezért a másodfokú bíróság a cselekmények helyes megnevezését, jogszabályhelyét pontosította, a részbeni kísérletre utalást I. és II.r. vádlottak esetében mellőzte azon okból, amelyet az elsőfokú bíróság indokolásában helyesen fejtett ki. (A természetes egység keretébe tartozó cselekmények befejezettek.)

Az ügyészség a vádlottakat a terjesztői típusú magatartással kapcsolatosan kereskedéssel vádolta, ezzel szemben az elsőfokú bíróság forgalmazói tevékenységet állapított meg valamennyi résztvevő esetében. A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Büntető jogegységi határozata IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez a BH 1999.101. számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat. Eszerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adásvételek útján valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz, vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószer kereskedelmi célzatú megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedéssel elkövetési fordulatnak a kísérleti stádiuma általában kizárt. A közvetítők - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonandók felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítés ellenérték fejében történik, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek. A kábítószernek kereskedés céljára megszerzése önmagában akkor is a kereskedéssel elkövetés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Jelen ügyben megállapított tényállás alapján kereskedői magatartás nem volt megállapítható, ugyanakkor a forgalomba hozatal a BH 1999.101. számú BH tartalma, az 1/2007. Büntető jogegységi határozat, a BH 2002.175 és BH 2002.299. számú jogesetekben írtak alapján maradéktalanul megállapítható, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen kifejtette, a kétségeket minden esetben a terheltek javára értékelve. A forgalomba hozatal III. és IV.r. vádlott esetében is maradéktalanul megállapítható, e körben tudattartalmuk jól feltárható volt. A IV.r. vádlott a II.r. vádlott embere volt, míg a III.r. vádlott I.r. vádlotthoz kapcsolódott függő viszonyban. A III.r. vádlott az utazás szinte minden percéről tájékoztatta Az I.r. vádlottat, míg a IV.r. vádlott a kábítószer függőség miatt volt a II.r. vádlott által vezérelhető, melyet az is jól szemléltet, hogy amikor az V.r. vádlott visszalépett, a II.r. vádlott azonnal IV.r. vádlottat állította helyette, mint abszolút megbízható személyt. A függőségi viszonyokat jól szemléltetik a lehallgatott telefonbeszélgetések.

Nem értett egyet a Fővárosi Ítéletábla ugyanakkor a III.r. vádlott azon hivatkozásával, hogy kényszer, fenyegetés hatása alatt követte volna el cselekményét. A lehallgatott telefonbeszélgetések írásbeli anyaga, korábbi vallomásai nem tükrözik a kényszernek azt a fokát, amely büntetőjogilag értékelhető lenne oly módon, hogy a Btk.22.§ c.) pontja és 26.§-a alapján vele kapcsolatosan a másodfokú bíróság büntethetőséget kizáró okot tudna megállapítani. A Btk.26.§ (1) bekezdése szerint nem büntethető, aki a cselekményt olyan kényszer vagy fenyegetés hatására követi el, amely miatt képtelen az akaratának megfelelő magatartásra. A (2) bekezdés szerint a büntetés korlátlanul enyhíthető, ha a kényszer vagy a fenyegetés az elkövetőt korlátozza az akaratának megfelelő magatartásban. A III.r. a jogszabályban megkövetelt körülményekre csupán a másodfokú eljárásban hivatkozott, nyilvánvalóan a büntethetőség kizárása céljából. Korábbi elfogadott nyilatkozatai a kölcsön miatti szorult helyzetét tartalmazzák, mint amely körülmény a cselekmény elkövetéséhez vezetett, melyet az elsőfokú bíróság elfogadott és a tényállásban megállapított.

I., II., III.r. vádlottak az I. tényállásban írt magatartásukkal a Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulataba ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett visszaélés kábítószerrel büntettét valósították meg, mely cselekménybe a természetes egység folytán az I.r. II. pontban, a II.r. vádlott III. pontban írt kereskedői típusú magatartása is beleolvad, ahogyan azt az elsőfokú bíróság indokolásában helyesen kifejtette. A IV.r. vádlott bűnösségét, mint kábítószerfüggő személyét a Btk. 282/C.§ (2) bekezdés III. fordulata szerint minősülő, a (4) bekezdés II. fordulata szerint büntetendő kábítószerfüggő személy által forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett visszaélés kábítószerrel büntetében kellett kimondani. Helyes az I. tényállási pontban rögzített magatartás kísérletkénti értékelése a rendőri intézkedésre figyelemmel, mely a cselekmény befejezését megakadályozta. E cselekmény vonatkozásában a társtettesi elkövetői alakzat megjelölés valamennyi vádlott esetében törvényes.

A II.r. vádlott fogyasztói típusú magatartása ítélt dolog, mert a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 6.B.35/2009/16. számú 2011. február hó 8. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2008. július hó 23. napján megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette (Btk.282.§ (1) bekezdés III. fordulata) miatt már jogerősen marasztalta. Jelen ügyben megállapított megszerzés - fogyasztói típusú magatartás - az ott írt cselekménnyel a természetes egység körébe tartozó cselekmény, külön elbírálásnak nincs helye. A II.r. vádlottal szemben ezért a Fővárosi Ítéltábla visszaélés kábítószerrel vétsége (Btk.282.§ (1) (5) bekezdés a.) pontja) miatt az elsőfokú bíróság bűnösséget megállapító rendelkezését hatályon kívül helyezte, az e cselekmény miatt indított büntetőeljárást ítélt dolog címén megszüntette. (Be.6.§ (3) bekezdés d.) pont, Be.373.§ (1) bekezdés I/d. pont) Emiatt vele szemben nem halmazati büntetés kiszabására kerül sor, azt a másodfokú bíróság mellőzte.

Az V.r. vádlott előkészületi cselekményének minősítése is törvényes azzal, hogy a megnevezést a Btk. különös részében írt megnevezésnek megfelelően kellett helyesbíteni. A cselekményben társaival megállapodott, majd attól utóbb barátnője haragja miatt elállt, de a cselekmény elkövetésének megkezdése nem maradt el. A Btk.18.§ (2) a.) és b.) pontjában írt feltételek hiánya miatt büntetlenséget elállása nem eredményezett. Elállását a büntetéskiszabás körében kell értékelni, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen meg is tette. Felmentésre sem bűncselekmény, sem bizonyítottság hiányában nincs lehetőség.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Btk.2.§-a alapján az elkövetéskor hatályos jogszabályt alkalmazandó valamennyi terhelt vonatkozásában.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket is feltárta. Az I.r. vádlott esetében a részbeni beismerés nyomatéka igen kicsi, mert az a bűnösség elismerésével nem párosult, és azt a terhelt nem az eljárás kezdeti szakaszában, hanem valamennyi bizonyíték ismeretében tette. Az időmúlás nyomatéka valamennyi vádlott vonatkozásában csekély, mert az elévülési időt meg sem

közelíti. Nem súlyosít ugyanakkor egyik terhelt esetében sem az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága, mert statisztikai adatokkal ezen megállapítás nem támasztható alá.

Ugyanakkor a súlyosító, enyhítő körülményekre, azok nyomatékára, a cselekmény(ek) tárgyi súlyára figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a I.r., a II.r. és a V.r. vádlottakkal szemben nemhogy nem szükséges súlyosabb büntetés kiszabása, de azok jelentős enyhítése indokolt. A büntetés kiszabása során a lefoglalt kábítószer mennyisége nem került kellő súllyal figyelembevételre. A Hollandiából behozott kábítószer mértéke a jelentős mennyiség alsó határát ugyan meghaladta, de annak még kétszeres mértékét sem érte el. Ez a mennyiség - még I.r. vádlott esetében a II. pontban írt mennyiséggel összeszámítva sem - indokolja az elsőfokú bíróság által kiszabott mérték alkalmazását. A II.r. vádlott esetében a bűnösség körének szűkülését is figyelembe kellett venni. I.r. vádlott esetében a 7 év, II.r. vádlott esetében a 6 év 6 hónap fegyházbüntetés arányos a cselekménnyel és a bűnösségi körülményekkel. A belső arányosság követelménye is helyreállt, mert nem hagyható figyelmen kívül, hogy a folyamatot I.r. vádlott indította el, ugyanakkor I. és II.r. vádlottaknak másokat bűnbe sodró szerepe is volt. A III.r. vádlott büntetése azért került enyhítő szakasszal kiszabásra, és azért rendelkezett az elsőfokú bíróság úgy, hogy szabadságvesztése fele része letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, mert nagymértékben hozzájárult a tényállás tisztázásához, vádlott társai büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságához, önmagát is terhelve, amely azt jelenti, hogy vele szemben nem szükséges a törvény szigorának alkalmazása. Ugyanakkor rövidebb tartamú, 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés (amelynek felfüggesztése lehetséges lenne) büntetés kiszabására nem kerülhet sor. Figyelemmel kellett lennie a másodfokú bíróságnak arra is, hogy a terhelt életvitele nem kedvező irányba változott, számtalan büntetőeljárás folyik vele szemben. Nem volt törvényes ok a kábítószer-függő a IV.r. vádlott büntetésének enyhítésére sem. A Btk.45.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb - börtön - végrehajtási fokozat megállapítására ugyanakkor lehetőség volt, mert a vádlott életkörülményeit rendezte, két diplomát szerzett, elvonó kezelésen vett részt.

Az V.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság enyhítő szakasszal közérdekű munka büntetést szabott ki. A másodfokú bíróság úgy látta, hogy a terhelttel szemben a Btk. 71.§ II. fordulata alapján - mert cselekménye olya csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen - megrovásban részesítette.

A mellékbüntetések tartama a főbüntetésekhez igazodó I., II., III., IV.r. vádlottak esetében, annak enyhítése nem volt indokolt.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlott igazolt kereskedői tevékenysége kapcsán a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem alkalmazott az elért nyereségre vagyonelkobzást. Az 1/2008. Büntető jogegységi határozat szerint a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a.) és d.) pontjára figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekmények elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő

vagyonra vagyonekobbást kell elrendelni. A vagyonekobbás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a megszerzésre fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy az értékesítés az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e. A vagyonekobbás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzéssel összefüggő kiadásokkal. Figyelemmel arra, hogy a III/a. tényállásban írtakat a másodfokú bíróság a tények közül kirekesztette, az elért nyereség 43.000 Ft, melyre a másodfokú bíróság vagyonekobbást rendelt el.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítéltábla valamennyi vádlott vonatkozásában a Be.361.§-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372.§-a alapján megváltoztatta, egyebekben helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A III.r. és a V.r. vádlottak lakcíme megváltozott, melyet a másodfokú bíróság a lakcímkártya adatainak megfelelően rögzített.

Az I. és II.r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban eltöltötte időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 9.§ (1) bekezdése alapján továbbmenően beszámította.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a védők közreműködésével kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla a Be.381.§ (1) bekezdése alapján megállapította, a III.r. vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján annak viselésére kötelezte, míg I., II., IV. és V.r. vádlott kirendelt védői díját az államra terhelte a Be.381.§ (2) bekezdése alapján, mert fellebbezésük eredményre vezetett, illetve IV.r. vádlott kapcsán a személyes költségmentességre is figyelemmel. (Be.74.§ (3) bekezdés c.) pont)

A II.r. vádlott vonatkozásában a fellebbezési jog biztosítása a Be.386.§(1) bekezdés c.) pontján alapul.

Budapest, 2012. november hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.

előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.

bíró

A Fővárosi Bíróság 2011. szeptember hó 23. napján kihirdetett 9.B.1223/2010/95. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.372/2011/18. számú ítéletével eszközölt változtatással valamennyi vádlott vonatkozásában 2012. november hó 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2012. november hó 29. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő